नमस्कृत्य पितुस्तेऽहं पाराशर्य्याय धीमते । यस्य प्रसादाद्दिव्यं यत् प्राप्तं ज्ञानमनुत्तमं ।
दृष्टिश्चातीन्द्रियां राजन् दूरात् श्रवणमेव च । परचित्तस्य विज्ञानमतीतानागतस्य च । ५९५
व्युत्थितोत्पत्तिविज्ञानमाकाशे च गतिः शुभा । अस्त्रैरसङ्गो युद्धेषु वरदानान्महात्मनः ।
शृणु मे विस्तरेणेदं विचित्रं परमाद्भुतं । भारतानामभूत् युद्धं यथा तल्लोमहर्षणं ।
तेष्वनीकेषु यत्तेषु व्यूढेषु च विधानतः । दुर्य्योधनो महाराज दुःशासनमथाब्रवीत् ।
दुःशासन रथास्तूर्णं युज्यन्तां भीष्मरक्षिणः । अनीकानि च सर्व्वाणि शीघ्रं त्वमनुचोदय ।
अयं स मामभिप्राप्तो वर्षपूगाभिचिन्तितः । पाण्डवानां ससैन्यानां कुरूणाञ्च समागमः । ६००
नातः कार्य्यतमं मन्ये रणे भीष्मस्य रक्षणात् । हन्यात् गुप्तो ह्यसौ पार्थान् सोमकांश्च सृञ्जयान् ।
अब्रवीच्च विशुद्धात्मा नाहं हन्यां शिखण्डिनं । श्रूयते स्त्री ह्यसौ पूर्व्वं तस्मात् वर्ज्यो रणे मम ।
तस्मात् भीष्मो रक्षितव्यो विशेषेणेति मे मतिः । शिखण्डिनो वधे यत्ताः सर्व्वे तिष्ठन्तु मामकाः ।
तथा प्राच्याः प्रतीच्याश्च दाक्षिणात्योत्तरापथाः । सर्व्वशस्त्रेषु कुशलास्ते रक्षन्तु पितामहं ।
अरक्ष्यमाणं हि वृको हन्यात् सिंहं महाबलं । मा सिंहं जम्बुकेनेव घातयामः शिखण्डिना । ६०५
वामं चक्रं युधामन्युरुत्तमौजाश्च दक्षिणं । गोप्तारौ फाल्गुनं प्राप्तौ फाल्गुनोऽपि शिखण्डिनः ।
संरक्ष्यमाणः पार्थेन भीष्मेण च विवर्ज्जितः । यथा न हन्यात् गाङ्गेय दुःशासन तथा कुरु ।
इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्व्वणि भगवद्गीतापर्व्वणि दुर्य्योधनदुःशासनसंवादे पञ्चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ ततो रजन्यां व्युष्टायां स शब्दः सुमहानभूत् । क्रोशतां भूमिपालानां युज्यतां युज्यतामिति ।
शङ्खदुन्दुभिघोषैश्च सिंहनादैश्च भारत । हयहेषितनादैश्च रथनेमिस्वनैस्तथा ।
गजानां बृंहताञ्चैव योधानाञ्च विगर्ज्जतां । क्ष्वेलितास्फोटितोत्क्रुष्टैस्तुमुलं सर्व्वतोऽभवत् । ६१०
उदतिष्ठन् महाराज सर्व्वं युक्तमशेषतः । सूर्य्योदये महत्सैन्यं कुरुपाण्डवसेनयोः ।
राजेन्द्र तव पुत्राणां पाण्डवानां तथैव च । दुष्प्रधृष्याणि चास्त्राणि सशस्त्रकवचानि च ।
ततः प्रकाशे सैन्यानि समदृश्यन्त भारत । त्वदीयानां परेषाञ्च शस्त्रवन्ति महान्ति च ।
तत्र नागा रथाश्चैव जाम्बूनदपरिष्कृताः । विभ्राजमाना दृश्यन्ते मेघा इव सविद्युतः ।
रथानीकान्यदृश्यन्त नगराणीव भूरिशः । अतीव शुशुभे तत्र पिता ते पूर्णचन्द्रवत् । ६१५
धनुर्भिर्ऋष्टिभिः खड्गैर्गदाभिः शक्तितोमरैः । योधाः प्रहरणैः शुभ्रैस्तेष्वनीकेष्ववस्थिताः ।
गजा पदाता रथिनस्तुरगाश्च विशाम्पते । व्यतिष्ठन् वागुराकाराः शतशोऽथ सहस्रशः ।
ध्वजा बहुविधाकारा व्यदृश्यन्त समुच्छ्रिताः । स्वेषाञ्चैव परेषाञ्च द्युतिमन्तः सहस्रशः ।
काञ्चना मणिचित्राङ्गा ज्वलन्तइव पावकाः । अर्चिष्मन्तो व्यरोचन्त ध्वजारोहाः सहस्रशः ।
महेन्द्रकेतवः शुभ्रा महेन्द्रसदनेष्विव । सन्नद्धास्ते प्रवीराश्च ददृशुर्युद्धकाङ्क्षिणः । ६२०
उद्यतैरायुधैश्चित्रैस्तलबद्धाः कलापिनः । ऋषभाक्षा मनुष्येन्द्राश्चमूमुखगता बभुः ।
शकुनिः सौबलः शल्य आवन्त्योऽथ जयद्रथः । विन्दानुविन्दौ कैकेयाः काम्बोजश्च सुदक्षिणः ।